

Vergaderjaar 1991-1992

22 338

Wijziging van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en de Invorderingswet 1990 (Aanpassing aan de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGESTELD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. VOORSTEL VAN WET

In de considerans is «richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990, betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten, nr. 90/434/EEG, PbEG 1990, L 2251» vervangen door: Richtlijn 90/434/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten (PbEG L 225).

In artikel I is in artikel 14b, vierde lid, 1°, «richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990, nr. 90/434/EEG, PbEG 1990, L 225/1» vervangen door: Richtlijn 90/434/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten (PbEG L 225).

Voorts is in het zesde lid, onderdeel b, «met de aanslagregeling voor de inkomstenbelasting van die belastingplichtige» vervangen door: met de aanslagregeling van die belastingplichtige.

In artikel IV, eerste lid is «richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990, nr. 90/434/EEG, PbEG 1990, L 225/1» vervangen door: Richtlijn 90/434/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten (PbEG L 225).

II. MEMORIE VAN TOELICHTING

In hoofdstuk 1 «Inleiding» is «richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990, betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten, nr. 90/434/EEG, PbEG 1990, L 225/1»

vervangen door:

Richtlijn 90/434/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor fusies, splitsingen, inbreng van activa en aandelenruil met betrekking tot vennootschappen uit verschillende Lid-Staten (PbEG L 225).

In hoofdstuk 3.2. «Positie van de particuliere aandeelhouder met een aanmerkelijk belang in de verworven vennootschap» is aan het slot van de laatste alinea de passage toegevoegd: Verder merk ik in dit verband nog op dat het mij voor de aanvaardbaarheid van de voorgestelde bepaling wenselijk lijkt dat de belastingplichtige een beslissing op het verzoek door de rechter en eventueel het Europese Hof kan laten toetsen aan de rechtsregels en de richtlijn. Daarom wordt een regeling voorgesteld waarbij de inspecteur na verkregen machtiging van de Minister op het verzoek beslist bij uitspraak.

In hoofdstuk 3.3. «De aan de vennootschapsbelasting onderworpen aandeelhouder van de verworven vennootschap» is aan het slot van de laatste alinea de passage toegevoegd: Ten slotte zij nog op het volgende gewezen. Het Nederlandse

systeem van de deelnemingsvrijstelling, waarbij de vrijstelling zowel ziet op winstuitkeringen als op waardeveranderingen, leidt er toe dat tot het aangegeven bedrag geen deelnemingsvrijstelling wordt gegeven, ongeacht of de voordelen uit de deelneming bestaan uit winstuitkeringen of waardeveranderingen van de deelneming. Oeze binnen de reikwijdte van de richtlijn vallende bepaling kan voor EG situaties tot een zekere spanning leiden met de Richtlijn 90/435/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende Lid-Staten (PbEG L 225). Op grond van laatstgenoemde richtlijn zijn immers door een moedermaatschappij ontvangen winstuitkeringen van een in een andere Lid-Staat gevestigde dochtermaatschappij, althans wanneer de moedermaatschappij daarin een belang van ten minste 25% heeft, van vennootschapsbelasting vrijgesteld.

Gegeven de strekking van de aan het onderhavige voorstel van wet ten grondslag liggende richtlijn, ben ik van mening dat de hierdoor opgeroepen spanning, die overigens slechts op dividenduitkeringen ziet, in deze situaties acceptabel is.

In hoofdstuk 7 «Artikelsgewijs commentaar» is de tekst van de zevende alinea vervangen. De oorspronkelijke tekst luidde: Met betrekking tot de voorwaarde van de maximale toegestane bijbetaling zij opgemerkt dat deze, conform de huidige situatie, niet alleen in contanten maar ook op andere wijze, bij voorbeeld in de vorm van obligaties, kan plaatsvinden.

De nieuwe tekst luidt: Met betrekking tot de voorwaarde van de maximale toegestane bijbetaling zij er op gewezen dat in geval de situatie zich zou voordoen dat de verwervende vennootschap aandelen uitreikt die geen nominale waarde hebben, de voorgestelde bepaling met betrekking tot de bijbetaling naar analogie zal worden toegepast. De waarde van een dergelijk aandeel zal dan worden bepaald door het gestorte kapitaal van die vennootschap te delen door het aantal uitgegeven aandelen. Voorts zij opgemerkt dat de bijbetaling, conform de huidige situatie, niet alleen in contanten maar ook op andere wijze, bij voorbeeld in de

vorm van obligaties, kan plaatsvinden.

Voorts zijn in de elfde alinea de laatste twee volzinnen vervallen. De tekst van deze twee volzinnen luidde: Verder merk ik in dit verband nog op dat het mij voor de aanvaardbaarheid van de voorgestelde bepaling wenselijk lijkt dat de belastingplichtige een beslissing op het verzoek door de rechter en eventueel het Europese Hof kan laten toetsen aan de rechtsregels en de richtlijn.

Daarom is in het zevende lid opgenomen dat de voorgaande leden van overeenkomstige toepassing zijn, zodat op de vraag of in deze situaties een aandelenfusie aanwezig is, door de inspecteur bij uitspraak wordt beslist.